

O PARTICIPIO

O participio é un adxectivo verbal de modo que:

- a) Como adxectivo ten caso, xénero e número e pode desempeñar as funcións de calquera adxectivo.
- b) Como verbo ten tempo e voz e pode ter os mesmos complementos que o verbo a que corresponde.

	VOZ ACTIVA	VOZ PASIVA
PRESENTE	<i>amans, -ntis</i>	Ø
PERFECTO	Ø	<i>amatus, -a, -um</i>
FUTURO	<i>amaturus, -a, -um</i>	<i>amandus, -a, -um</i>

Participio de presente activo

O participio de presente expresa unha acción que transcorre ao mesmo tempo que a do verbo principal. En castelán pódese traducir por medio dun xerundio mentres que tanto en galego como en castelán pode traducirse como unha oración de relativo ou por medio de fórmulas como “mentres” ou “ao mesmo tempo que”.

	Singular		Plural	
	Masc./Fem.	Neutr.	Masc./Fem.	Neutr.
Nominativo	<i>amans</i>			
Acusativo				
Xenitivo				
Dativo				
Ablativo				

	Singular		Plural	
	Masc./Fem.	Neutr.	Masc./Fem.	Neutr.
Nominativo	<i>habens</i>			
Acusativo				
Xenitivo				
Dativo				
Ablativo				

	Singular		Plural	
	Masc./Fem.	Neutr.	Masc./Fem.	Neutr.
Nominativo	<i>legens</i>			
Acusativo				
Xenitivo				
Dativo				
Ablativo				

	Singular		Plural	
	Masc./Fem.	Neutr.	Masc./Fem.	Neutr.
Nominativo	<i>audiens</i>			
Acusativo				
Xenitivo				
Dativo				
Ablativo				

Participio de perfecto pasivo

O participio de perfecto expresa unha acción anterior á do verbo principal e pódese traducir como un participio (en galego ou castelán) ou como unha oración de relativo.

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.
Nominativo	<i>amatus</i>					
Acusativo						
Xenitivo						
Dativo						
Ablativo						

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.
Nominativo						

Acusativo						
Xenitivo						
Dativo						
Ablativo						

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.
Nominativo						
Acusativo						
Xenitivo						
Dativo						
Ablativo						

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.
Nominativo						
Acusativo						
Xenitivo						
Dativo						
Ablativo						

Participio de futuro activo

O participio de futuro activo expresa unha acción posterior ao verbo principal e frecuentemente ten valor final, de modo que segundo sexa necesario poderá traducirse como unha oración final ou como unha oración de relativo.

	Singular			Plural		
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.
Nominativo						
Acusativo						
Xenitivo						

Dativo				
Ablativo				

	Singular			Plural			
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.	
Nominativo							
Acusativo							
Xenitivo							
Dativo							
Ablativo							

	Singular			Plural			
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.	
Nominativo							
Acusativo							
Xenitivo							
Dativo							
Ablativo							

	Singular			Plural			
	Masc.	Fem.	Neutr.	Masc.	Fem.	Neutr.	
Nominativo							
Acusativo							
Xenitivo							
Dativo							
Ablativo							

Traduce as seguintes oracións.

Senatus ex urbe fugiens in Graeciam venit.

Hi legatos Romanos ad Hannibalem venientes ceperunt.

Neque tamen Romani legatos pacem petentes admiserunt.

Sed Germanos similem exercitum habentes non oppugnavit.

Galli a C. Sulpicio fugati in silvas venerunt.

Hac re Sulla commotus cum exercitu ad urbem venit.

Ad bellum Creticum missus Q. Caecilius Metellus ingentibus proeliis omnem provinciam cepit.

Ave, Caesar, morituri te salutant.

Legatos miserunt pacem petituros.

Homines orationem tuam audituri non solum amici sed etiam inimici sunt.

Galli pugnaturi cum Atallo aurum omne et argentum suis civitatibus tradiderunt.

SINTAXE DO PARTICIPIO

Participio concertado

O participio concorda en caso, xénero e número cun substantivo ou pronome da oración:
Postea Samnites a L. Papirio consule victi sub iugum mittuntur.

Participio substantivado

O participio non concorda con ningún elemento da oración, senón que funciona el mesmo como un substantivo: *Verba volant, scripta manent.*

Participio absoluto

O participio concorda cun substantivo en caso ablativo. Esta construción tamén se denomina ablativo absoluto: *Condita civitate, Romulus haec egit.*

Tullo Hostilio Regnante, Albani vincuntur.

Dentro do participio absoluto tamén atopamos a construción chamada ***Cicerone consule*** (traducida ao castelán como “Siendo cónsul Cicerón” e ao galego como “Mentres era/é cónsul Cicerón”). Aquí, aínda que non hai un participio á vista, sobreenténdese un participio de presente do verbo *sum* á hora de traducir:

Sp. Postumio Albino Q. Marcio Philippo consulibus M. Fulvius de Aetolis triumphavit.